

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Dariusz Świecki

w sprawie prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w [...] **A. B.**

na skutek zażalenia pełnomocnika prokuratora A. B.

na zarządzenie Przewodniczącego Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 11 października 2012 r. o odmowie przyjęcia wniosku pełnomocnika prokuratora A. B.

o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 21 sierpnia 2012 r. utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 7 października 2011 r. w przedmiocie obniżenia do 50% wysokości wynagrodzenia prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w [...] A. B. na czas trwania zawieszenia go w czynnościach służbowych

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne. W pierwszej kolejności trzeba odnieść się do zagadnienia, czy w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów mają „odpowiednie” zastosowanie przepisu Kodeksu postępowania karnego dotyczące wznowienia postępowania. W tym zakresie w zaskarżonym zarządzeniu odwołano się do poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z 29 listopada 2002 r., III SZ 9/01, (OSNP 2003, nr 23, poz. 581), że w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów nie mają zastosowania przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące wznowienia postępowania. Dodatkowo w zaskarżonym zarządzeniu podniesiono, że kwestia wznowienia postępowania odnosi się do głównego przedmiotu

postępowaniu, a nie kwestii o charakterze incydentalnym, a takiej, zdaniem Przewodniczącego Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, dotyczy wniosek o wznowienie postępowania.

Nie przesądzając kwestii dopuszczalności wznowienia postępowania w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów, która w literaturze budzi kontrowersje (por. W. Kozielowicz, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych i notariuszy, Warszawa 2012, s. 119), dla potrzeb niniejszej sprawy wystarczające jest odniesienie się do kwestii charakteru postępowania, którego mogłoby dotyczyć wznowienie postępowania. Nawet gdyby dopuścić stosowanie odpowiednio w tym postępowaniu art. 540 k.p.k., to trzeba stwierdzić, że wznowienie postępowania może dotyczyć tylko takiego postępowania, które zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym kwestię zasadniczą, stanowiącą główny jego przedmiot. Takiego charakteru, jak słusznie stwierdzono w zaskarżonym zarządzeniu, nie ma postępowanie dotyczące obniżenia do 50 % wynagrodzenia prokuratora, gdyż wydane w tym przedmiocie rozstrzygnięcie ma charakter tymczasowy w tym znaczeniu, że obowiązuje tylko na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych (art. 71a ust. 1 ustawy z 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze – Dz. U. z 2011 r., Nr 270, poz. 1599 ze zm.). Dlatego też nie może mieć zastosowania wskazany we wniosku jako podstawa wznowienia postępowania art. 540b § 1 pkt 1 k.p.k., gdyż podobnie jak art. 540 k.p.k., dotyczy postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem wydanym w „sprawie”, a więc rozstrzygającym kwestię zasadniczą w danym postępowaniu. Takiego zaś przymiotu nie ma postępowanie w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia. To postępowanie ma bowiem charakter akcesoryjny w stosunku do postępowania, w którym nastąpiło zawieszenie prokuratora w czynnościach służbowych.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.